

HORARIS I ALTRES INFORMACIONS

L'ESGLÉSIA ÉS OBERTA

De dilluns a divendres, feiners, de 9 a 14 i de 16 a 20
Dissabtes, de 9 a 13 i de 17 a 20
Diumenges i festius, de 10 a 13.45 i de 17.30 a 20
Despatx: dijous i divendres, de 10 a 13 i de 17.30 a 20

MISSES

Diumenges i festius de precepte: 11, 12*, 13*, 18 i 19*
Festius no de precepte: 11, 12*, 18 i 19*
Dilluns a dissabte: 10*, 12, 18 i 19*
El tercer dissabte, a les 11, Missa en llatí
(* En castellà)

EXPOSICIÓ I ADORACIÓ DEL SANTÍSSIM

Els dijous i els primers divendres de mes, després de la Missa de les 18, fins a les 19.30

RECESSOS DEL MES

Dones

3er Divendres, dia 15, de 19.30 a 21
3er Diumenge, dia 17, de 10.15 a 12
3er Dimarts, dia 19, de 10.30 a 12
3er Dimarts, dia 19, de 16.30 a 18

Homes

1er Dilluns, dia 4, de 19.30 a 21
2^{on} Dilluns, dia 11, de 19.30 a 21
3er Dimarts, dia 19, de 14.15 a 15.30
3er Dijous, dia 21, de 14.15 a 15.30

ORACIO PER LA DEVOCIO PRIVADA A D. JOSE MARIA HERNANDEZ GARNICA

Senyor, Déu nostre, que heu volgut comptar amb el vostre servent José María, sacerdot, per estendre en diversos llocs del món la crida a santificar-se en la vida ordinària, ajudeu-me a seguir Jesucrist i a tractar-lo en les meves ocupacions quotidianes, per dur l'alegria de la vocació cristiana a altres moltes ànimes. Glorifiqueu el vostre servent José María i concediu-me, per la seva intercessió, el favor que us demano.(demani's). Així sia.

Montalegre

Full informatiu
Octubre 2010

Calendari litúrgic

1 Santa Teresa de l'Infant Jesús
2 Els sants Àngels de la Guarda
3 Diumenge XXVII de durant l'any
4 Sant Francesc d'Assís
7 La Mare de Déu del Roser
10 Diumenge XXVIII de durant l'any
12 La Mare de Déu del Pilar
15 Santa Teresa de Jesús
17 Diumenge XXIX de durant l'any
18 Sant Lluc, evangelista
24 Diumenge XXX de durant l'any
28 Sant Simó i Sant Judas, apòstols
31 Diumenge XXXI de durant l'any

Amb lletra negreta, els dies de precepte

2 D'OCTUBRE

El dia 2 d'octubre es compleix un nou aniversari de la fundació de l'Opus Dei. L'any 1928, el llavors jove sacerdot Josepmaria Escrivà va veure que Déu li demanava que difongués pertot arreu un missatge que era el mateix temps molt antic i una gran novetat: que tots estem cridats a la santedat.

El missatge era molt antic perquè està en l'Evangeli i era perfectament conegut i viscut pels primers cristians, com ens consta en els escrits que d'ells ens han arribat. I era alhora molt nou perquè, amb el pas dels segles i les convulsions que han patit el món i l'Església, aquest missatge s'havia anat diluint.

Molts anys mes tard el Concili Vaticà II, en un dels grans documents que va promulgar, en la *Lumen Gentium*, dedicava un capítol sencer, el cinquè, a explicar la vocació a la santedat a l'Església, en el qual s'afirma textualment: «Per això, tots a l'Església, ja pertanyin a la jerarquia, ja pertanyin al laicat, són cridats a la santedat, segons allò de l'Apòstol: "Perquè aquesta és la voluntat de Déu, la vostra santificació" (1 Tes, 4,3; Ef, 1,4)». Aquest text és acompanyat d'un ampli desenvolupament, podent-se afirmar que la santedat és la vocació original de l'ésser humà.

Aquell sacerdot es va posar a treballar per complir aquesta missió a ell confiada. Va entendre que es feia necessària una fundació per assegurar que es pogués complir aquest voler de Déu. Aquesta fundació va ser una institució que era l'Opus Dei, que es va obrir pas a l'Església i que actualment té la forma d'una Prelatura Personal, una fórmula jurídica que s'ajusta perfectament a allò que es necessita per poder portar a terme aquesta voluntat divina de recordar al món la crida universal a la santedat, que és la raó de ser de l'Opus Dei.

Per als membres de l'Obra i per a moltes altres persones és un dia d'agraïment a Déu i a Sant Josepmaria, i un bon moment per seguir encomanant els apostolats que es duen a terme en la Prelatura i per renovar els desitjos de fidelitat a la vocació personal.

Església de Santa Maria de Montalegre
Valldonzella,13 / Montalegre, 7. 08001 Barcelona. Tel. 93 301 43 47
www.montalegre.org
e-mail: montalegre@montalegre.org

SOBRE EL SERVENT DE DÉU JOSÉ MARÍA HERNÁNDEZ GARNICA

Ordenació sacerdotal

Des de 1940 José María es preparava per a la seva ordenació sacerdotal. Feia compatible els seus treballs amb els estudis eclesiàstics, junt amb Álvaro del Portillo i José Luis Múzquiz. Al principi van realitzar els exàmens al seminari de Madrid. Van comptar amb un professorat excel·lent, aprofitant també la presència a Madrid de grans especialistes retinguts a Espanya per la Segona Guerra Mundial.

El 14 de febrer de 1943, en el Centre de dones de l'Opus Dei del carrer Jorge Manrique, va comprendre la solució jurídica que faria possible l'ordinació de sacerdots a l'Opus Dei. Des d'aquell dia sant Josepmaria va començar a parlar de la Societat Sacerdotal de la Santa Creu. Amb la Societat Sacerdotal de la Santa Creu es feia possible l'ordenació sacerdotal d'alguns laics de l'Opus Dei, que podrien assistir espiritualment a la resta dels membres i atendre les activitats apostòliques promogudes per ells. El 25 de gener de 1944, Mons. Leopoldo Eijo i Garay, Bisbe de Madrid, aprovava les Constitucions de la Societat Sacerdotal de la Santa Creu.

La seva preparació intel·lectual va ser molt bona, com reflecteixen les qualificacions que van obtenir els tres, incloses a l'expedient d'ordres. Es va demostrar al llarg de la seva vida sacerdotal.

Sant Josepmaria els va dirigir els dies de recés previstos abans de l'ordenació en una zona del Monestir de l'Escorial, del 13 al 20 de maig de 1944. El 20 va tenir lloc al Palau Episcopal de Madrid la tonsura, segons l'establert en aquella època per les lleis de l'Església. Després, els dies 21 i 23, les ordres menors. El 28 de maig, Mons. Marcelino Olaechea, Bisbe de Pamplona, els va conferir el Subdiaconat a l'Oratori de Diego de León. El 3 de juny, a la capella del Seminari de Madrid, van rebre el Diaconat, de mans de Mons. Casimiro Morcillo, Bisbe Auxiliar de Madrid-Alcalá. Finalment, Mons. Leopoldo Eijo i Garay va oficiar l'ordenació de preveres el 25 de juny, a la capella del palau episcopal.

Era la primera ordenació de fidels de l'Opus Dei i va ser acuradament preparada pel Fundador, tant per la qualitat dels professors escollits, com per la categoria humana i sobrenatural dels candidats. Com assenyalava José María en una meditació escrita el 1972: *"De la nostra formació apostòlica i espiritual, així com de la pastoral, no vam poder tenir millor mestre, perquè va ser el Pare mateix que es va encarregar d'aquesta tasca. Van ser constants les converses en les quals ens anava donant normes, consells, per a la nostra futura tasca de sacerdots. No se'm poden oblidar alguns passeigs pels afores de Madrid, en els quals caminant, cap al tard, alguna vegada ens parlava el Pare de com servir millor a l'Obra"*.

La primera Missa solemne va tenir lloc a la capella del Col·legi del'Assumpció on la seva cosina Ana era religiosa, el 27 de juny de 1944: El van acompanyar com a padrins dos dels seus professors, el Vicari Judicial de la diòcesi de Madrid, Dr. José María Bueno Monreal, i el PÀG. José López Ortiz, que amb el temps va ser Cardenal Arquebisbe de Sevilla i Arquebisbe Castrense, respectivament. Van assistir a la cerimònia enginyers i empleats de l'Empresa Electra, i nombrosos amics i familiars. Després, el van festejar al domicili de la seva mare, al carrer Conde d'Aranda, on va acudir el Fundador de l'Obra amb els dos padrins.

Dr. José María, en recordar la seva ordenació, anys després, en la seva humilitat, es veia a si mateix indigne de l'elecció que el Pare havia fet. Tanmateix, la fidelitat del Dr. José María va demostrar que aquella fe de sant Josepmaria es recolzava en el coneixement profund que tenia dels seus fills: *"És fàcil imaginar el Pare aquells dies, ple de goig i d'alegria; perquè una cosa la necessitat de la qual sentia tan al viu, pel que tant havia resat i treballat, es realitzava. Hem sentit dir el nostre Pare que les ordenacions de les primeres promocions li havien donat una gran alegria, però alhora també pena. Una pena que no era tristesa, sinó el dolor de perdre per a l'apostolat de l'Obra a uns laics grans, que tanta mancada feien. Érem tan pocs! Avui dia continua sofrint per aquesta pèrdua, però la tasca que realitzen per tot el món aquests germans nostres sacerdots -elements d'unitat i de servei- compensa amb escreix la pèrdua que suposa l'ordenació dels nostres germans"*.

Fama de santedat

Vaig conèixer al Dr. José María Hernández Garnica a París, fa molts anys. Jo estava a França per motius de treball i, des del primer moment, vaig tenir la clara sensació que es tractava d'una persona santa. Aquesta impressió inicial es va anar confirmant amb els anys i, des que va morir, m'encomano a ell amb freqüència, per demanar-li tot tipus de favors.

En concret, fa poc, vaig fer d'intermediari en la compra d'una talla de la Mare de Déu. Va coincidir amb unes mudances del meu estudi i vaig estar fora un temps. El cas és que el dia que havia de lliurar-la al comprador, no la trobava. Necessitava l'import de la venda per fer front a uns deutes i, per tant, no podia demorar el lliurament o, pitjor encara, posar en perill l'operació.

Lògicament, vaig buscar i rebuscar per tot arreu, però sense èxit. Al final, com a últim recurs em vaig encomanar a Dr. Hernández Garnica perquè no em deixés a l'estacada. I, com altres vegades, em va escoltar. Vaig trobar la talla de la Mare de Déu, que vaig poder entregar, segons el previst, al comprador.

Atribueixo aquest favor, i tants d'altres, a la intercessió del Dr. José María Hernández Garnica.

Escric el favor per deixar constància i com a testimoni de la seva fama de santedat, confiant que aviat puguem veure-ho en els altars.

Ramon A., Barcelona
rebut a <http://hernandezgarnica.wordpress.com>